

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Raisa Bațura împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 02 octombrie 2012 în cauza penală în privința lui

***Pleşca Gheorghe Marc**, născut la 02 ianuarie 1960,
originar și domiciliat în s. Suchirceni, r-nul Căușeni;*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 02.12.2011 - 29.03.2012 (prima instanță)***
- 2. 24.05.2012 – 02.10.2012 (instanța de apel)***
- 3. 08.10.2013 – 11.12.2013 (instanța de recurs)***

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 29 martie 2012, **Pleşca Gheorghe Marc** a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, i-a fost înaintată învinuirea lui Pleșca Gheorghe, locuitor al s.Suchirceni, r-nul Căușeni, pentru faptul că el, la data de 11 septembrie 2011, pe la orele 10:00, ilegal a pătruns în domiciliul lui Solotchi Ghenadie și Solotchi Vera, locuitori al aceluiași sat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pleșca Gheorghe să fie condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

Apelantul a menționat că prima instanță, greșit a reținut, că vina inculpatului nu și-a găsit confirmare, fără a fi constatată intenția acestuia de a intra ilegal în

domiciliul familiei Solotchi, fără consimțământ, faptul dat fiind infirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în cauză.

Acuzatorul de stat a invocat aprecierea instanței ca fiind unilaterală și bazată doar pe declarațiile inculpatului, care în scopul de a se apăra, nu a recunoscut vina, declarînd că nu a pătruns în ograda familiei Solotchi, doar a mînat gîștele prin poarta întredeschisă a gospodăriei acestora.

Mai mult, instanța a lăsat fără apreciere și faptul că, inculpatul cu familia Solotchi se aflau de mai mult timp în relații ostile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 02 octombrie 2012, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a statuat că, prima instanță, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, în mod întemeiat a ajuns la concluzia, că cercetînd nemijlocit toate probele prezentate și interpretînd toate dubiile în favoarea inculpatului, s-a constatat lipsa laturii obiective, cît și a laturii subiective ale componenței de infracțiune incriminate inculpatului.

În cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat în afara unor dubii rezonabile, că inculpatul Pleșca Gheorghe ar fi avut intenția să pătrundă în domiciliul părții vătămate fără consimțământul acesteia, nici pătrunderea propriu-zisă, prin care se înțelege, ca introducerea contrar legii, a făptuitorului cu întreg corpul său în spațiul, în care victima își are domiciliul său.

5. În recursul ordinar declarat de procuror se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători, în vederea pronunțării unei hotărîri de condamnare în privința inculpatului.

Recurentul, invocînd ca temei de declarare a recursului- art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționează faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel nu s-a pronunțat pertinent și obiectiv asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, făcînd o selectare a probelor din dosar, luînd ca bază probele favorabile inculpatului, ignorînd faptul că ele nu sunt obiective, credibile și consecvente.

Instanța de apel a pus la baza hotărîrii pronunțate în exclusivitate declarațiile inculpatului, persoană care are interesul firesc de a se eschiva de răspundere și pedeapsă penală prin orice metode, inclusiv și prin construirea unei versiuni false.

La fel, consideră că nu s-a ținut cont că pătrunderea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia se consideră consumată din momentul pătrunderii pe teritoriul aflat în proprietatea altuia.

Astfel, instanța de apel a examinat cauza penală cu încălcarea prevederilor art. 414 alin. (1) și 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care echivalează cu eroarea judiciară care nu poate fi corectată de instanța de recurs, deoarece conform art. 435 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, aceasta nu este în drept să agraveze situația inculpatului prin rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În fapt, decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, ca declarațiile părții vătămate Solotchi Vera, ale martorilor Solotchi Doina, Solotchi Gheorghe, Armaș Ana, Armaș Onisim, Diaconu Vitalie, verificîndu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre achitarea lui Pleșca Gheorghe de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, să fie întemeiate.

În susținerea acestora, instanța de apel corect a menționat faptul că la judecarea cauzei, prima instanță a respectat normele procesuale, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului, nefiind stabilită vinovăția acestuia.

Din textul recursului se conchide că autorul critică aprecierea probelor administrate de instanța de apel, considerîndu-le necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă acest argument nu poate fi reținut de instanța de recurs, întrucît motivul precum că probele au fost apreciate tendențios a fost deja obiect de cercetare în instanța de apel și ultima întemeiat a conchis că prima instanță just a argumentat concluzia sa privind aprecierea probelor.

În susținerea opiniei sale, Colegiul penal a menționat că prima instanță, la adoptarea sentinței, călăuzindu-se de principiul prezumției vinovăției, în mod întemeiat a ajuns la concluzia, că cercetînd toate probele și interpretînd toate dubiile în favoarea inculpatului, just a constatat lipsa laturii obiective și subiective ale componentei de infracțiune incriminate inculpatului, întrucît, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat în afara unor dubii rezonabile, că inculpatul Pleșca Gheorghe ar fi avut intenția să pătrundă în domiciliul părții vătămate fără consimțămîntul acesteia, dar nu s-a constatat nici pătrunderea propriu-zisă, prin care se înțelege, ca introducerea contrar legii, a făptuitorului cu întreg corpul său în spațiul, în care victima își are domiciliul său.

Referitor la argumentul recurentului precum că la pronunțarea hotărîrii de condamnare, instanța de apel s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Pleșca Gheorghe, neluînd în considerație declarațiile părții vătămate Solotchi Vera, ale martorilor Solotchi Doina, Solotchi Gheorghe, la fel nu pot fi reținute de instanța de recurs întrucît aceste argumente sunt declarative, iar probele prezentate au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 27 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, instanța de apel, a menționat că soluția primei instanțe despre achitarea inculpatului, este corectă, deoarece pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei nu au fost prezentate probe precum că inculpatul ar fi comis violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul altei persoane fără consimțământul acesteia, ori refuzul de a-l părăsi la cererea ei.

Astfel, instanța de recurs menționează că conform art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei, de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului, iar instanței de apel nu i-au fost prezentate alte probe concludente și pertinente care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatului, iar în lipsa acestora, îndoielile care nu pot fi înlăturate corect au fost interpretate în favoarea acestuia.

Mai mult ca atât, argumentele reținute de acuzatorul de stat au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectând prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, just respingându-le.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Raisa Bațura împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 02 octombrie 2012 în cauza penală în privința lui *Pleşca Gheorghe Marc*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 decembrie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti